

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر واقعیت درمانی گروهی بر تاب آوری و کنترل خشم بیماران وابسته به موادمخدر

محل انتشار:

سومین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم تربیتی و روانشناسی ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

بهاره نژادحیدری پور - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد واحد نیشابور

علی اکبر ثمری - دکترای روانشناسی و استادیار دانشگاه

خلاصه مقاله:

این مقاله با هدف بررسی اثربخشی واقعیت درمانی گروهی بر کنترل خشم و تاب آوری بیماران وابسته به موادمخدر انجام شده. پژوهش انجام شده در مقاله حاضر کاربردی با روش نیمه تجربی از نوع پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل نابرابر است. جامعه آماری این پژوهش در این مقاله را مردان وابسته به مواد 20 تا 40 سال تشکیل می دهند که به کلینیک خصوصی درمان اعتیاد آبتین در شهر مشهد مراجعه و تحت درمان قرار دارند، سطح تحصیلات حداقل دیپلم است. شیوه نمونه گیری به صورت نمونه گیری هدفمند در دسترس است و به دو گروه آزمایش و کنترل تقسیم شدند و مورد آزمون قرار گرفتند. بر این اساس از میان جامعه آماری 30 نفر که معیارهای ورود به پژوهش را داشته اند، انتخاب و در دو گروه آزمایش (15 نفر) و گروه کنترل (15 نفر) گمارده شدند. داده ها به کمک پرسشنامه های مقیاس تاب آوری کانر و دیویدسون و سیاهه خشم نواکو برای هر دو گروه آزمایش و کنترل جمع آوری شد. گروه آزمایش بنا به هدف طرح، برنامه واقعیت درمانی گروهی را در 8 جلسه دریافت کردند، در حالیکه درمورد گروه کنترل مداخله ای صورت نگرفت. برای تجزیه و تحلیل داده ها از آزمون تحلیل کوواریانس چند متغیری استفاده شد. نتایج به دست آمده از تحلیل ها نشان می دهد که واقعیت درمانی گروهی بر کنترل خشم و افزایش تاب آوری در سطح معناداری (001/0) (مورد تایید است. به عبارت دیگر، بین افراد دو گروه آزمایش و کنترل در نمرات تاب آوری و کنترل خشم در مرحله پس آزمون تفاوت معناداری وجود دارد. با توجه به شاخص های توصیفی، این تفاوت ها به گونه ای است که نمرات پس آزمون تاب آوری و کنترل خشم برای افراد گروه آزمایش به طور معناداری بیشتر از نمرات افراد گروه کنترل می باشد.

کلمات کلیدی:

اعتیاد به موادمخدر، درمان روان شناختی، واقعیت درمانی، تاب آوری، کنترل خشم، پرخاشگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/647531>

